

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.35/2025/4.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. október 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A sikkasztás vétsége miatt terhelt2 volt címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2025. április 7. napján kihirdetett Kb.I.5/2025/4. számú ítéletét megváltoztatja.

terhelt2 volt címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlottat az ellene a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő sikkasztás vétsége miatt emelt vád alól felmenti.

A vádlottal szemben a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Szabs. törvény) 177. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző sikkasztással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt folyamatban lévő szabálysértési eljárást megszünteti.

Az eljárás során felmerült 28.000 (huszonnyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A B100013507966 KBR azonosító számú 5 l-es üzemanyagkanna elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. április 7. napján kihirdetett Kb.I.5/2025/4. számú ítéletével terhelt2 volt büntetés-végrehajtási főtorzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki sikkasztás vétségében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont], ezért őt megrovásban részesítette. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 28.000 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen a katonai ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítás, intézkedés helyett pénzbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője az ügydöntő határozatot annak kihirdetésekor tudomásul vette.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa az általa megállapított, a vádirattal egyező, megalapozott, hibáktól mentes tényállás alapján a vádlott bűnösségére okszerűen vont le következtetést, azonban indokolatlanul alkalmazott intézkedést terhelt2 volt büntetés-végrehajtási főtorzsőrmester vádlottal szemben büntetés kiszabása helyett. Az ügyészi érvelés szerint a katonai tanács eltúlzottan nagy súllyal vette figyelembe az enyhítő körülményeket egy olyan elkövetővel szemben, aki gépjárművezetői beosztásából adódóan durván visszaélt előljáróinak bizalmával és nyíltan, gátlástalan módon, többször megkárosította a büntetés-végrehajtási szervezet vagyont, amiről a büntetés-végrehajtási szervezethez nem tartozó személyek is tudomást szereztek, csorbítva ezzel a szervezet tekintélyét. Ezen túlmenően a vádlott haszonszerzési céllal követte el cselekményét, melyre tekintettel vele szemben kizárólag a büntetés kiszabása járna megfelelő mértékben általános visszatartó erővel. Álláspontja szerint a katonai tanács nem értékelte kellő súllyal azt sem, hogy a vádlott a cselekményét az üzletszerű elkövetés mellett, folytatólagosan valósította meg. A leírtakra figyelemmel terhelt2 volt büntetés-végrehajtási főtorzsőrmester vádlottal szemben a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján – figyelemmel a Btk. 33. § (4) bekezdésére – pénzbüntetés kiszabását látta indokoltnak megrovás alkalmazása helyett.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.363/2025/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést ellentétes irányban, a vádlott javára, az ellene emelt vád alóli felmentése végett tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív hatályú eljárási szabálysértést nem vétett. A bíróság a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyalásról lemondó nyilatkozatát. Jelen másodfokú eljárásban az ítéleti tényállás megalapozottsága

a
Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján nem vizsgálható. Ugyanakkor a Be. 606. § (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezései megváltoztathatók, amennyiben a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[5] A fellebbviteli főügyészség annyiban egyetértett az elsőfokú katonai tanács álláspontjával, hogy a vádban körülírt cselekmény a sikkasztás törvényi tényállása alá vonható, mivel az irányadó gyakorlat szerint sikkasztást követ el az a gépkocsivezető terhelt, aki a sértett – munkáltatója – tulajdonát képező, és a munkavégzés során a munkavégzés eszközeként rábízott gépjárműbe az üzemanyag töltőállomáson a gépjármű üzemanyag tartályba beletöltött és a sértett által biztosított üzemanyagkártya felhasználásával megvásárolt gázolajat eltulajdonítja (BH2018.300.). Álláspontja szerint azonban tévedett a katonai tanács, amikor a vádlott cselekményét üzletszerűen elkövetettnek minősítette, melyre vonatkozóan az ítélet semmilyen indokolást nem tartalmaz. A konkrét ügyben a rendkívül rövid időn, mindössze 5 napon belül történő bűnelkövetés alapján nem vonható következtetés a terhelt rendszeres haszonszerzésre irányuló törekvése, valamint a bűnözői életvitelre történő berendezkedésére. A bűnügyi nyilvántartás adatai szerint a terhelttel szemben nem született olyan marasztaló ítélet sem, amely a terhelt vonatkozásában az üzletszerűség megállapítása kapcsán figyelembe vehető lenne. Minderre figyelemmel a tárgyalta cselekményt érintően az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapításának nincs helye. A kifejtettek alapján a terhelt2 volt címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlott terhére rótt cselekmény – egyéb minősítő körülmény hiányában – nem bűncselekmény, csupán – a Szabs. tv. 177. § (6) bekezdése szerinti érték-egybefoglalással – a Szabs. tv. 177. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző sikkasztással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés. Tekintettel arra, hogy a szabálysértés elévülése az ügyészség átiratának előterjesztéséig még nem következett be, a Be. 573. § (1) bekezdése alapján indítványozta, hogy a terhelt által elkövetett szabálysértést az ítéltábla bírálja el.

[6] Ennek körében kifejtette, hogy a bv. intézet tekintélyét sértő, az elkövető bizalmi helyzetével visszaélve történő elkövetésre tekintettel a hatóságok rosszállását kifejező intézkedés (a Szabs. tv. szerinti figyelmeztetés) a vádlottal szemben súlytalan lenne, így pénzbírság kiszabását tartotta indokoltnak. Utalt arra, hogy az ítélet járulékos rendelkezései még a vádlott felmentése mellett sem szorulnak megváltoztatásra, mivel a Be. 574. § (1) bekezdése értelmében a bíróság akkor is a vádlottat kötelezi az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére, ha szabálysértés elkövetésért a felelősségét megállapítja. Az elkövetéshez használt üzemanyagkanna elkobzása szintúgy törvényes, azonban annak jogalapja helyesen a Szabs. tv. 18. § (1) bekezdés a) pontja, e tekintetben az ítélet [11] pontjában írt jogi indokolás pontosítása indokolt.

[7] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.5/2025/4. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a Be. 606. § (3) bekezdése alapján – a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel – terhelt2 volt címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlottat az ellene a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő sikkasztás vétsége miatt emelt vád alól mentse fel, állapítsa meg, hogy terhelt2 volt címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlott elkövette a Szabs. tv. 177. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző sikkasztással elkövetett tulajdon elleni szabálysértést, mely miatt vele szemben a Szabs. tv. 7. § (1) bekezdés b) pontja és a Szabs. tv. 11. § (1) bekezdése alapján szabjon ki pénzbírságot, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[8] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírálata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[9] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet felülbírálatát a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti törvényi feltételek fennállása miatt tanácsulésen végezte el.

[10] Előzményként rögzíti a másodfokú katonai tanács, hogy a Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészség a 2025. február 12. napján kelt 5.Nyom.357/2023/27. számú vádiratában terhelt volt büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlottat a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan megvalósított szabálysértési értékre üzletszerűen elkövetett sikkasztás vétségével vádolta. A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. február 19. napján hozott Kbpk.I.4/2025/6. számú büntetővégzésével a vádlottal szemben a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő sikkasztás vétsége miatt indított eljárást megszüntette, és a vádlottat megrovásban részesítette. A büntetővégzést a vádlott és védője tudomásul vette, az ügyészség azonban tárgyalás tartását indítványozta, ezt követően az elsőfokú katonai tanács a 2025.április 7. napján tartott nyilvános előkészítő ülésen hirdette ki a jelen felülbírálat tárgyát képező ítéletet.

[11] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék katonai tanácsa az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, ilyen eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak.

[12] Helyesen járt el, amikor a 2025. április 7. napján tartott előkészítő ülésen hatályon kívül helyezte a fenti büntetővégzést.

[13] Az elsőfokú katonai tanács ezen túlmenően az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával tartotta meg, az általa az előkészítő ülésen fogadosított törvényi figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak, a jogszabályi előírásoknak maradéktalanul megfelelték.

[14] A vádlott a kioktatást követően a vádirattal egyezően a bűnösségét beismerő nyilatkozatot tett és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[15] Ennek megfelelően az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes, a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozott, nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják.

[16] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat csupán a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[17] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [6]–[7] bekezdéséig terjedően terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, és a vádlottat a vádirati minősítéssel egyezően, a Btk. 372. § (2) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő sikkasztás vétségében mondta ki bűnösnek.

[18] A másodfokú katonai tanács hangsúlyozza, hogy a jelen másodfokú eljárásban az ítéleti tényállás megalapozottsága – ahogyan arra korábban is utalt – nem vizsgálható a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján, azonban a Be. 606. § (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel támadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezései megváltoztathatók, amennyiben a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[19] A vádlott felmentésére irányuló fellebbviteli főügyészégi indítvány megalapozott.

[20] A másodfokú felülbírálat során irányadó tényállás alapján a vádlott a gépkocsivezető beosztásban teljesített szolgálati utak során 2023. július 13., 2023. július 14. és 2023. július 18. napján, összesen tehát három alkalommal nemcsak a rendszám1 forgalmi rendszámú gépkocsi típusú szolgálati gépkocsit tankolta meg a büntetés végrehajtási intézet által biztosított üzemanyagkártyával, hanem a saját tulajdonában álló 5 literes üzemanyagkannát is és az abba töltött 95-ös oktánszámú, összesen 9.095,- forint értékű benzint később saját céljára használta fel.

[21] A BH2018. 300. számú eseti döntésben is rögzített irányadó ítélkezési gyakorlat alapján helyesen foglalt állást a törvényszék katonai tanácsa akként, hogy a vádban rögzített cselekmény a sikkasztás törvényi tényállásába illeszthető, mivel sikkasztást és nem lopást követ el az a gépkocsivezető, aki a munkáltatója tulajdonát képező és munkavégzés eszközeként

rábízott gépjármű üzemanyagtartájából a munkáltatója által biztosított üzemanyagkártyával vásárolt gázolajat eltulajdonítja. Egyebekben ezen jogesetbeli esetben az üzletszerű és folytatólagos elkövetés megállapítható volt az ott irányadó tényállás alapján.

[22] Jelen esetben azonban a rögzített és a felülbírálat során irányadó tényállás alapján az üzletszerű elkövetés nem állapítható meg.

[23] A fellebbviteli főügyészség által az átiratban rögzítettekkel az ítéltábla katonai tanácsa maradéktalanul egyetértett. Eszerint az üzletszerűség körében a jogalkotó a bűnözésre életcélként való berendezkedés, a bűnözés, min életforma és az ehhez kapcsolódó életvitel kétséget kizáróan nagyobb veszélyt jelent a társadalomra. A BJD 3749. számú jogeseti döntésben is kimunkálásra került, hogy nincs alap az üzletszerűség megállapítására, ha az elkövető csupán néhány nap alatt lebonyolított bűncselekményt megvalósító vállalkozása alkalmoszerű. Az üzletszerűség ugyanis általában bűncselekmények sorozatos elkövetésével valósul meg, egyetlen bűncselekmény elkövetése mellett az üzletszerűség akkor állapítható meg, ha a tettes ismétlődő és rendszeres haszonszerzésre törekvő akaratelhatározása további bűncselekmények tervezése irányába kétséget kizáró módon tetten érhető, ilyen akaratelhatározás hiányában rövid időszak, így pár nap vagy akár pár hónap alatt megvalósított bűncselekmény sorozat esetén az üzletszerűség nem állapítható meg. Egyebekben hasonló állásfoglalás került rögzítésre a BH2002. 469. és a BH2010. 268. számú eseti döntésekben is.

[24] A konkrét vádbeli esetben arról van szó, hogy a vádlott három alkalommal, összesen 9095 forint értékben mindössze 5 napon belül tankolt a tulajdonát képező üzemanyagkannába a munkáltatója által biztosított üzemanyagkártyával. Ebből a tényből nem vonható alappal következtetés arra, hogy a vádlott rendszeres haszonszerzésre törekedett volna, egyszersmind bűnözői életmódra rendezkedett volna be. Fontos kiemelni, hogy a vádiratban sincs üzletszerű elkövetésre történő utalás. Ezen túlmenően a vádlott erkölcsi bizonyítványában sem került rögzítésre olyan marasztaló ítélet, melynek következtében az üzletszerű elkövetés megállapítható lenne a vádbeli cselekmény esetében, ebből kifolyólag az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapításának nincs jogszabályi alapja jelen ügyben.

[25] Ezzel együtt a vádlott terhére rótt cselekmény esetében az üzletszerűség, mint minősítő körülmény hiányában csupán a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban Szabs. törvény) 177. § (6) bekezdése szerinti érték-egybefoglalással a Szabs. törvény 177. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző sikkasztással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés elkövetése lenne megállapítható az ehhez szükséges törvényi feltételek fennállása esetén.

[26] Jelen esetben azonban a sikkasztással elkövetett tulajdon elleni szabálysértésnek a másodfokú bíróság általi, a Be. 573. § (1) bekezdése alapján történő elbírálására nincs

törvényes lehetőség, tekintettel arra, hogy a Szabs. törvény 6. § (6) bekezdése alapján a cselekmény elkövetésétől számított két év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak. Így megállapítható, hogy a vádlott terhére rótt cselekmény elkövetése óta a másodfokú felülbírálat időpontjáig ez az objektív elévülési határidő 2025. július 18-án eltelt.

[27] Fentiek alapján az ítéltábla katonai tanácsa a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, a vádlottat az ellene a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő sikkasztás vétsége miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján – bűncselekmény hiányában – felmentette, egyben a Szabs. törvény 177. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző sikkasztással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a Be. 567. § (1) bekezdés a) pontja, illetve a Szabs. törvény 2. § (7) bekezdése és a 82. § (1) bekezdés e) pontja alapján – elévülés okán – megszüntette.

[28] Ezen túlmenően a Szabs. törvény 18. § (5) bekezdésében írtakra tekintettel – miszerint nincs helye elkobzás elrendelésének, ha a cselekmény elkövetése óta két év eltelt, kivéve, ha az elkövetés tárgyának birtoklása jogellenes – az elsőfokú katonai tanács által elkobozni rendelt 5 literes üzemanyagkannak elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzte a másodfokú katonai tanács, mivel annak birtoklása nem jogellenes.

[29] A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 575. § (1) bekezdésében írtakon alapul, azt az állam viseli.

[30] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb a Be. 605. § (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

[31] A jogorvoslati jogosultságra történt kioktatás a Be. 582. § (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2025. október 10.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

Az ítélet 2025. november 24. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. november 27.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke